

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הוה לה הך שיבכתא בישתא. אמרה: מכדי, ידענא דלית להו ולא מידי, מאי כולי האי? אולא וטרפא אבבא, איכספא ועיילא לאינדונא, איתעביד לה נסא דחזיא לתנורא מלא לחמא, ואגנא מלא לישא.														כה.
אמרה לה: פלניא, פלניא אייתי מסא, דקא חריך לחמיך.														כה.
אמרה לה: אף אנא להכי עיילי.														כה.
אף היא להביא מרדה נכנסה, מפני שמלומדת בנסים.	תנא:													כה.
אמרה ליה דביתהו: עד אימת נזייל ונצטער כולי האי? אמר לה: מאי נעביד? - בעי רחמי דניבתו לך מידי, בעא רחמי, יצתה כמין פיסת די ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא.														כה.
חזיא בחלמא עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דדהבא דאית ליה תלת כרעי ואיהו אפתורא דתרי כרעי														כה.
אמר לה: ניהא לך דמיכל אכלי כולי עלמא אפתורא דמשלם ואנן אפתורא דמיחסר? אמרה ליה: ומאי נעביד? - בעי רחמי דנשקלינהו מינך.														כה.
בעי רחמי ושקלוהו														כה.
גדול היה נס אחרון יותר מן הראשון.	תנא:													כה.
דמיהב יחבי, מישקל - לא שקלי.	דגמירי:													כה.
חד בי שמישי חזייה לברתיה דהוות עציבא, אמר לה: בתי למאי עציבת? - אמרה ליה: כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן, והדלקתי ממנו אור לשבת. - אמר לה: בתי, מאי אכפת לך? מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק.														כה.
היה דולק והולך כל היום כולו, עד שהביאו ממנו אור להבדלה.	תנא:													כה.
רבי חנינא בן דוסא הוה ליה הנך עיזי, אמרו ליה: קא מפסדן. אמר: אי קא מפסדן - ניכלינהו דובי, ואי לא - כל חדא וחדא תיתי לאורתא דובא בקרנייהו. לאורתא אייתי כל חדא וחדא דובא בקרנייהו.														כה.
הוה ליה ההיא שיבכתא דקא בניא ביתא. ולא מטו כשורי. אחיא לקמיה, אמרה ליה: בנית ביתי ולא קמטו כשוראי - אמר לה: מה שמך? אמרה ליה: איכו. - אמר: איכו נימשו כשוריך.														כה.
הגיעו, עד שיצאו אמה לכאן ואמה לכאן.	תנא:													כה.
סניפין עשאום.	יש אומרין:													כה.
אני ראיתי אותו הבית, והוה קורותיו יוצאות אמה לכאן ואמה לכאן. ואמרו לי: בית זה שקירה רבי חנינא בן דוסא בתפלתו.	תניא, פלימו:													כה.
ורבי חנינא בן דוסא מהיכן הוה ליה עזים? והא עני הוי.														כה.
אין מגדלין בהמה דקא בארין ישראל	ועוד, אמרו חכמים:													כה.
מעשה ועבר אדם אחד על פתח ביתו והניח שם תרנגולין, ומצאתן אשתו של רבי חנינא בן דוסא, ואמר לה: אל תאכלי מביציהן, והרבו ביצים ותרנגולין, והיו מצערין אותם, ומכרן, וקנה בדמיהן עזים. פעם אחת עבר אותו אדם שאבדו ממנו התרנגולין, ואמר לחבירו: בכאן הנחתי התרנגולין שלי. שמע רבי חנינא, אמר לו: יש לך בהן סימן? - אמר לו: הן. נתן לו סימן ונטל את העיזין, והן הן עיזי דאייתו דובי בקרנייהו.	רב פנחס:													כה.
רבי אלעזר בן פדת דחיקא ליה מילתא טובא.														כה.
עבד מלתא ולא הוה ליה מידי למטעם, שקל ברא דתומא ושדייה בפומיה, חלש לביה ונים.														כה.
אזול רבנן לשיולוי ביה, חזוהו דקא בכי וחיך, ונפק צוציאת דנורא מאפותיה.														כה.
מאי טעמא קבכית וחייכת?	כי אתער אמרו ליה:													כה.
דהוה יתיב עמי הקדוש ברוך הוא, ואמרי ליה: עד מתי אצטער בהאי עלמא? ואמר לי: אלעזר בני, ניהא לך דאפכיה לעלמא מרישא? אפשר דמתילדת בשעתא דמזוני.	אמר להו: [רבי אלעזר בן פדת]													כה.
אמרי לקמיה: כולי האי, ואפשר? אמרי ליה: דחיי טפי או דחיינא? אמר לי: דחיי. אמרי לקמיה: אם כן, לא בעינא. אמר לי: בתאי אגרא דאמרת לא בעינא - יהיבנא לך לעלמא דאתי תליסרי נהרוותא דמשחא אפרסמון דכין דמעגנת בהו.														כה.
אמרי לקמיה: האי, ותו לא? - אמר לי: ולחברך מאי יהיבנא? - אמרי ליה: ואנא מגברא דלית ליה בעינא?														כה.
מחיינ באסקוטלא אפואאי, ואמר לי: אלעזר ברי, גירי בך, גירן														כה.
רבי חמא בר חנינא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא														כה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא רבי יהושע בן לוי גזר תעניתא ואתי מיטרא	אמרו ליה:									‡		כה
הא אנא, הא בר ליואי.	אמר להו: [רבי חמא בר חנינא]									!	◇	כה
דנתי וניכוין דעתין, אפשר דתברי ציבורא לבייהו דאתי מיטרא.	אמרו ליה:									■	◇	כה
בעון רחמי ולא אתי מיטרא.										○		כה
ניחא לכו שיבא מטר בשבילנו?	אמר להו: [רבי חמא בר חנינא]									○	◇	כה
הן	אמרו ליה:									○		כה
אמר: רקיע רקיע, כסי פניך לא איכסי. אמר: כמה עזין פני רקיע										○	◇	כה
איכסי, ואתא מיטרא.										○		כה
לוי גזר תעניתא ולא אתא מיטרא											○ ◇	כה
אמר לפניו: רבונו של עולם עלית וישבת במרום ואין אתה מרחם על בניך.											○ ◇	כה
אתא מיטרא, ואיטלע.										○		כה
לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה, שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה - ואיטלע, ומנו - לוי.	רבי אלעזר:									■	◇	כה
והא גרמא ליה? והא לוי אחוי קידה קמיה דרבי ואיטלע										‡		כה
הא והא גרמא ליה.										!		כה
רבי חייא בר לולייני שמעינהו להנך ענני דקאמרי: ניתו וניתבי מיא בעמון ומואב.											○ ◇	כה
אמר לפניו: רבונו של עולם, כשנתת תורה לעמך ישראל חזרת על כל אומות העולם ולא קיבלוה, ועכשיו אתה נותן להם מטר? שדו הכא											○ ◇	כה
שדויה אדוכתיהו.											○	כה
מאי דכתיב (תהלים צ"ב) צדיק כתמר יפרח כארוז בלבנון ישגה, אם נאמר תמר למה נאמר ארוז, ואם נאמר ארוז למה נאמר תמר? אילו נאמר תמר ולא נאמר ארוז הייתי אומר: מה תמר אין גזעו מחליף - אף צדיק חס וחלילה אין גזעו מחליף, לכך נאמר ארוז, אילו נאמר ארוז ולא נאמר תמר, הייתי אומר: מה ארוז אין עושה פירות - אף צדיק חס וחלילה אין עושה פירות, לכך נאמר תמר ונאמר ארוז.	דרש רבי חייא בר לולייני:										■ ◇	כה
וארוז גזעו מחליף?										‡		כה:
הלוקח אילן מחבירו לוקח - מגביהו מן הקרקע טפה, וקוצץ. בסדן השקמה - שני טפחים, בבתולת השקמה - שלשה טפחים, בקנים ובגפנים - מן הפקק ולמעלה. בדקלים ובארוזים - חופר למטה ומשריש, לפי שאין גזעו מחליף.	והתניא:									‡	◇	כה:
הכא במאי עסקינן בשאר מיני ארוזים, כדרבה בר הונא.										!		כה:
עשרה מיני ארוזים הן, שנאמר: (ישעיהו מ"א) אתן במדבר ארוז שטה והדס וגו'.	דאמר רבא בר הונא:									■ !	◇	כה:
מעשה ברבי אליעזר שגור שלש עשרה תעניות על הצבור ולא ירדו גשמים. באחרונה התחילו הצבור לצאת. אמר להם: תקנתם קברים לעצמכם? געו כל העם בבכיה, וירדו גשמים.	תנו רבנן:										○ ■ ◇	כה:
שוב מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו, ואמר: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו, וירדו גשמים. הו מרנני רבנן. יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו, וזה אינו מעביר על מדותיו.											○ ◇	כה:
עד מתי יהו הגשמים יורדין והצבור פוסקין מתעניתם? כמלא ברכ המחרשה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]										■ ◇	כה:
בחרבה - טפה, בבנינונית - טפחים, בעבודה - שלשה טפחים.	חכמים:										■ ◇	כה:
אין לך טפה מלמעלה, שאין תהום יוצא לקראתו שלשה טפחים.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:										■ ◇	כה:
והא תניא טפחיים										‡		כה:
לא קשיא: כאן - בעבודה, כאן - בשאינה עבודה.										!		כה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כשמנסכין את המים בחג, תהום אומר לחבירו: אבע מימיך, קול שני ריעים אני שומע, שנאמר (תהלים מ"ב) תהום אל תהום קורא לקול צנוריד וגו'.	רבי אלעזר:											■	◇
לדידי חזי לי האי רידיא דמי לעיגלא ופירסא שפוטתיה וקיימא בין תהומא תתאה לתהומא עילאה, לתהומא עילאה אמר ליה: חשור מימיך, לתהומא תתאה אמר ליה: אבע מימיך. שנאמר (שיר השירים ב') הנצנים נראו בארץ וגו'.	רבה:											○	
היו מתענין וירדו גשמים קודם הנץ החמה כו'.													■
היו מתענין וירדו להם גשמים, קודם הנץ החמה - לא ישלימו, לאחר הנץ החמה - ישלימו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◇	■
קודם הצות לא ישלימו, לאחר הצות - ישלימו.	רבי יהודה:											◇	■
קודם תשע שעות - לא ישלימו, לאחר תשע שעות - ישלימו. שכן מצינו באחאב מלך ישראל שהתענה מתשע שעות ולמעלה, - שנאמר (מלכים א' כ"א) הראית כי נכנע אחאב וגו'.	רבי יוסי:											◇	■
רבי יהודה נשיאה גזר תעניתא וירדו להם גשמים לאחר הנץ החמה, סבר לאשלומינהו	[רבי יהודה נשיאה]											○	◇
קודם הצות ואחר הצות שנינו.	אמר ליה רבי אמי:											?	
שמואל הקטן גזר תעניתא וירדו להם גשמים קודם הנץ החמה, כסבורין העם לומר שבחו של צבור הוא												○	◇
אמשול לכם משל, למה הדבר דומה - לעבד שמבקש פרס מרבו, אמר להם: תנו לו ואל אשמע קולו.	אמר להם: [שמואל הקטן]											■	◇
שוב שמואל הקטן גזר תעניתא, וירדו להם גשמים לאחר שקיעת החמה. כסבורים העם לומר שבחו של צבור הוא												○	◇
לא שבח של צבור הוא, אלא אמשול לכם משל, למה הדבר דומה - לעבד שמבקש פרס מרבו, ואמר להם: המתינו לו עד שיתקמקמו ויצטער, ואחר כך תנו לו.	אמר להם שמואל:											■	◇
ולשמואל הקטן שבחו של צבור היכי דמי?												?	◇
אמר משיב הרוח - ונשב זיקא, אמר מוריד הגשם - ואתא מיטרא.												!	◇
מעשה וגזרו תענית בלוד כו'.												○	◇
ונימא הלל מעיקרא?												?	
לפי שאין אומרים הלל אלא על נפש שבעה וכרס מלאה.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:											!	◇
איני?												?	
והא רב פפא אילע לבי כנישתא דאבי גובר, וגזר תענית וירדו להם גשמים עד הצות, ואמר הלל, ואחר כך אכלו ושתו	[רב פפא]											○	?
שאני בני מחווא דשכיחי בהו שכרות.												!	◇
הדרן עלך סדר תעניות אלו													◇